M Saugrichez

6ob lon

POWAGA SĘDZIOW
Przy Reassumpcyi Sądow Ziemskich Poznáńskich.
MIŁOSC POSPOLITEGO DOBRA
Przy Seymowániu Przeświętnych Wielkopolskich Woiewodztw.

Z publicznych Ambon
OGŁOSZONA.
á
JASNIE WIELMOZNYM
MACIEIOWI
z Konar
KOŁACZKOWSKIEMU SĘDZIEMU. STANISŁAWOWI
z Chłapowá
CHŁAPOWSKIEMU PODSĘDKOWI. JOZEFOWI STARZENSKIEMU PISARZOWI
Ziemskim Poznańskim.
PREZENTOWANA
Od XX. Fráńciszkánow Prowincyi Polskiey.

Do Druku zá dozwoleniem Zwierzchnośći,
PODANA.
Roku

Ktorego BOG, człowiek, y Sędźiá, Miłośnikiem Národu ludzkiego publicznie się pokázáł *1754*.

w POZNANIU w Drukárni Akádemickiey.

Judicium ſedit, & libri aperti ſunt. *Daniel. 7.*

In medio Fratrum, Præſes illorum in honore. *Eccl. 10.*

In manu Dei poteſtas hominis, & ſuper faciem ſcribæ, imponet honorem ſuum. *Ibid. 9.*

Iſti ſunt fructus Juſtitiæ, ubi diligenter adminiſtratur; felix vita Civium, & conſervatio Patriæ. *Oleaſter.*

Frater qui adjuvatur à Fratre, quaſi Civitas firma. *Proverb. 18.*

Amor nec timet, nec erubeſcit. *Seneca.*

Sicut radius à Sole, calor ab igne, frigus à glacie, candor à nive, ſeparari nequeunt, ſic ab amore divelli non poteſt benevolentia, & concordia. *Beroaldus* orat. 1. in Propert.

IASNIE WIELMOZNI DOBRODZIEIE.

CHárákter w Trzech ieden, y w Kàżdym doſkonałość troiſtą, iuż wpiſáły w Aktá Ziemſkie, ufundowáne Iuryſdykcye: pozwolćie, przez wrodzone ſobie grácye, Jáśniewielmożni Sędziowie, záwołáną ſpráwę, publicznie prezentowáć ná ſtole. Spráwiedliwość, powágę, y miłość poſpolitego dobra, náywyżſza w Was przeznáczyłá dyſpozycya, czas pokázał: żeby was dyſtyngwowáli ludzie, ſzacowáłá Korona, á Przeświętne Woiewodztwo Poznáńſkie, ználeżytą czćiło rekognicyą, iáko naydelikátnieyſzą z trzech cnot kompozycyą. Záśiádaćie ná mieyſcu Boſkim Námieſtnicy Krolewſcy, przez urodzenie y záſługi poważni, przez mocny wzgląd ná prawdę ſpráwiedliwi, y prywátnym zyſkiem nie intereſowáni Sędziowie: znáć że iednę Duſzę dlá ożywienia ćiáłá, y iedno, á ná dobro powſzechne wyláne, konſerwuiecie ſerce, ktore Bog, Niebo y źiemiá, záwſze koronuie honorem, błogosłáwi reſpektem. Piáſtuiećie Prowincyą zleconą ſobie, nie bez ciężaru; obmyślaćie ſzczęśliwość Ziemiánow nie bez mozołu głowy; fortunę, zdrowie, y życie łożąc, poświącaćie ſię ná uſługi y práce Tych, co ſpráwiedliwośći prágną: więc kontentuiąc ludzkie chęći, według opiſanego w Oyczyznie práwá, pierwſze dlá Was, co do áſcenſow w Koronie, y nieomylne, co do błogosłáwionych tytułow, ſą zoſtawione nádźieie. Iezeli z Przeświętnych Imion wáſzych, dochodźić będźie cnoty y ſłáwy Swiát Polſki, te w znácznych zkolligowáne Fámiliách, w pierwſzych dźiedźiczne Domach, żadnym nie okryślone piorem złotą nieoſzacowáne wymową. A nayprzod z rodowitego Abdánku Twego, Jáśniewielmożny Sędźio Ziemſki, doczyta ſię záwſze wielkich Ludzi, zdániem Długoſzá: w Oryginále Kleynotu Tego, Fortunę Korony znaydźie, wſpomniáwſzy ná záſługi Hrábi Skárbká nieoſzácowáne złotem: doydźie iák dáwna KOŁACZ-

KOWSKICH *Fámilia, kiedy ná początku kwitnącey Wiáry S. w Polſzcze, iuż Senátorſkie zdobili Krzesłá, Domu Tego Kleynotni: uzna iák wielki Oyczyźnie záſzczyt, z Ich rády, męſtwá, cnoty y mądrośći ktorá ſię w Jáśniewielmożnym Dźiádu Twoim Kaſztelánie, Srzemſkim w J. Wielmożnym Oycu Twoim Piſárzu Káliſkim znácznie wyráźiła, á do tych czas w J. W. Adámie z Konár* KOŁACZKOWSKIM, *Podkomorzym Káliſkim Stryiu Twoim, wydáieśię iák w zwierćiedle prezentuiącym wſzyſ dobre. W Tobie sánym widźiemy Anteceſſorow godność, ſzanuięmy ukwalifikowáną Sędźiow Ziemſkich powágę: podpiſuiemy ſię ná to, że będąc cnotę y ſpráwiedliwość kochaiacym Pánem, będźieſz iednym z pierwſzych u Bogá, y u ludzi Fáworytem. Ná mocnym fundámenćie wſpártey, czyli troiſtym á kwádrátowym kámieniem wzmocnioney powági Twoiey Jáśniewielmożny Podſędku Ziemſki, nie trzebá wynośić wyżey; kiedy Iey, podobnym Dryi Twoiey, herbownym ſwoim Weſelem, ozdoby, ſzácunku, y przedniego guſtu ſymmetryi, przydał Swięty Bernárd. Wrodzonym Bráćie Twoim* JANIE CHŁAPOWSKIM *Kápitanie J. K. M. ieſt ſię z Piotrem zadziwić czemu, ieſt co kocháć: w zkolligowánych Imionách ieſt co chwálić, w Tobie niechay wiekuie honor, á w Sukceſſorách Dryia, czyli powági Twoiey, ſpráwiedliwośći, y miłośći poſpolitego dobrá, iák ná pieczęci wybitá kopiá. Nie można więcey okryślić piorem zaſzczytu, záſług y przymiotow Twoich* Jáśnie Wielmożny Piſarzu Ziemſki, *nád to, co ći przypiſuie ſłáwa, po Deputáckiey w Trybunále Koronnym funkcyi. Dziedziczyſz w Tym Kleynoćie, ktory eſtymowány z dáwna, kochany w Koronie záwſze. Wnioſł go do Koronnego Skárbu Woiewodá Krákowſki Pełká: piáſtował delikátnie* Fulco *Biſkup Krákowſki, ktory nas Fránćiſzkánow tu do Polſki ſprowádźił: bądź że uſzczęśliwionym Senátorſkiego Antenátow Krzesłá Sukceſſorem, á z rodzonym Brátem Twoim Náyprzewielebnieyſzym* Fránćiſzkiem Stá zeńſkim *Prałatem Lubińſkim urodzonym do Infuł, poſtępuy wyżey iák ſtrzałá nie iednym w zaſzczyćie Twoim ubłogoſłáwiony Krzyżem. Jużeśmy złożyli wota, oddáiąc ná ręce Wáſze* Jáśniewielmożni Sędźiowie, *Ten Fránciſzkáńſki prezent; ktory y powágę waſzę ziemſką, y miłość poſpolitego dobra, iáwnie remonſtruie. Przymiyćież łáſkáwie obowiązkow náſzych zádátek: kocháyćie Zakon, Wáſzym ápplauduiący pierwiáſtkom: ſądźćie Ziemſtwo; y żyćie Bogu y ludźiom mili; ták iák błogoſłáwieni w Niebie; y iák życzyć mogą náylepiey.*

JASNIEWIELMOZNYM JMIONOM WASZYM
obowiązáni
Prowincyi Polſkiey Fránćiſzkáni.

KAZANIE I.

Et restituam Judices tuos, ut fuerunt priùs, & Consiliarios tuos, sicut antiquitùs, post hæc vocaberis Civitas Justi, Urbs fidelis. *Isaiæ 1.*

Powrocę Sędźiow twoich, iák przedtym byli, y Radcow twoich, iák dáwniey, odtąd náźwáne będźiesz Miásto spráwiedliwośći, y wiernośći.

NAtężone fatálnośći, ostátnim żydom grożące nieszczęśćiem, opowiadáiąc Izáiasz Prorok, podobną do nich záczyna aryngę. Ryczeć będźiemy iáko niedźwiedźie, y w tonie ośieroćiáłych stękáć gołębi, ztąd; żeśmy się niemogli doczekáć sądow, spráwiedliwość szłá oporem, upadła ná ulicy prawdá, á słuszność y postąpić niemoże. Dźiękuiemy my Opátrznośći Boskiey, że niemartwiąc wnas godnych swoiey kary ákcyi, powroćiłá nam Sędźiow nászych, z ktorych charákteru, Prześwietnego Woiewodztwá Metropolia popisuie się; że iest Miásto spráwiedliwośći, y wiernośći. Powstałá ná swoy postument upadła prawdá, ná ktorym y Krolewska wspiera się przy swoich pleyzerách powaga; wszák *honor Regis, Judicium diligit.* *Psalm. 96.* Przywołána iest z wygnánia spráwiedliwość, á słuszność o swoiey mocy chodźić záczyna. Cokolwiek z dźiśieyszey Sądow Ziemskich reássumpcyi, uszczęśliwienia dla pácyentow bydź może, to wszystko Wászey dźielnośći, zásługom, y cnoćie, przyznáć spráwiedliwie winniśmy, Jáśnie Wielmożni Sędźiowie;

Miáne w Kośćiele Poznańskim Fránćiszkáńskim, przez X. Hieronimá Gruszeckiego Fránćiszkáná, przy reássumpcyi Sądow Ziemskich.

A wie;

wie; ktorych Boskie do tego Urzędu destynowáły wyroki, obráli zgodnie rowni, uprzywileiował swoią władzą Máiestat, á my Was wszyscy kocháć z uszánowániem powinni, iáko Pánow żyćia, y śmierći: *Judicabunt nationes, & dominabuntur populis.* Dáię tedy ia nayprzod pobożnośći moiey dowod, kiedy w Was trzech, mánierą Abraámá, iednemu Ołtarzowi spráwiedliwośći kłániam się; ná ktorym iedno serce, iedno zdánie, rowną rzetelność szánuię. Pozwolćie mi iednák Jáśnie Wielmożni Sędźiowie przy tym nabożeństwie, Káznodźieyskiey funkcyi powinność uczynić; y wdálszym dyskurśie, ná większą Páná BOGA chwałę, Wam przestrogę, á wszystkim pożytek, Prześwietnego Sądu Ziemskiego pokazáć powagę, z wieczną niespráwiedliwośći wzgardą. Y iuż zá pomocą MARYI, w Imię Pańskie záczynam, pod Twoię skłoniwszy się benedykcyą, Jáśnie Wielmożny Biskupie: *Pontificum splendor, Orbis, & Urbis amor.* Proś BOGA, żeby náleżyćie sądzono ná źiemi; á błogosław, żebym się wymowił dobrze, co rozumiem o charákterze Sędźiow Ziemskich.

Sapient: 5.

Miał Wotywę solenną przed Cudownym Obrázem Mátki Boskiey, J. W. Imć X. Páwłowski, Biskup Nicheński.

OSiadłszy Tron Krolewski po Oycu Sálomon, pokázuie mu się Pan BOG przez sen, z tym swoiey łáski oświadczeniem: Proś o co chcesz ábym ći uczynił: upewniony o tym respekćie młody Monarchá, náleżyty BOGU czyni komplement; y pominąwszy partykularnych interesow promocyą, czyli przysposobienie substáncyi, zemstę z nieprzyiaćioł, przedłużenie żyćia, (co to zwyczáynie naywięcey ludzkie chęći dementuie) o to iedynie prośi się BOGU, áżeby mogł sądźić lud poddány, z dostatecznym rozeznániem prawdy. Y świadczy

3. Reg: 3.

hi-

historya Krolewska, że się tá prośbá ták dużo podobałá BOGU, że mu nátychmiast dał wielki do tego rozum, ktorego nikt z żyiących pod słońcem, áni miał, áni mieć będźie. Komu tylko pozwolony iest rozsądek, niech zważy, że Sálomon máiąc ták obszerne w rządách swoich Páństwo, w nieszczęśliwym rozumiałby się był zostawáć niedostátku, gdyby był nieumiał poczćiwego Sędźiego powinność czynić. Ztey przyczyny tenże Potentat, w dystyngwowanym záwsze Sędźiow miał honorze: *Magno est Judex, & potens est in honore.* Sámuel ieden z Prorokow pierwszych, á faworytow Boskich; nieprzeliczonego Izraelá Rządcá, sam iednák trzymał funkcyą Sędźiego, y tę w codźienney odpráwuiąc pilnośći: *Judicavit Samuel Isràélem cunctis diebùs vitæ suæ:* w zgrzybiałey iuż stárośći, włásnych Synow, rowną uczćił godnośćią: *Samuel posuit Filios suos Judices.* Dáwid osobliwszy dewot, przytym niezwyćiężony w Izraelu Regnánt, do większey Páná BOGA chwały pobudzáiąc ludźi, Sędźiow Ziemskich w parze z Kśiążęty kłádźie: *Principes, & omnes Judices terræ.* Kiedy zaś temu Pánu do żywego źli ludźie doięli, rozumieiąc to bydź woli Boskiey skutkiem, prośił się Pánu BOGU mocno, żeby miał od prześládowcow pokoy, nie ták dla swego honoru rácyi, iáko że pilnie odpráwiał sądy, ádministrował spráwiedliwość, więc to sámo ná kálumnie, y zárzuty wystarczyć, y odpowiedźieć powinno. *Feci Judicium, & justitiā non tradas me, calumniantibus me.* Jozue z rozkázu Boskiego w Mieśćie Haim, ná dwanáśćie tyśięcy wyćiąwszy ludźi, sámego Krolá obiesić kázał; y kiedy ná podźiękowánie BOGU czynił ofiáry, mámy z Pismá Boskiego wiadomość, że Woysk wodzowie, y Sędźio-

Ecclesiastici 10.
1. Reg: 8.
Psalm: 148
Psalm: 118.

dźiowie, przy Arce Páńskiey párádowáli rázem: *Du-*
Josue: 8. *cesq; ac Judices stabant ex utraq; parte Arcæ.* Mocniey ie-
szcze swym zdániem Jozáfat Krol Judy, źiemskich
Sędźiow wsparł powagę, kiedy powroćiwszy do Je-
ruzalem, y życząc sobie iák nayspokoyniey powie-
rzoną od BOGA rządźić Monárchią, po naypierw-
szych fortecách dla utrzymánia ich bespieczeństwá,
1. Paral: 19. źiemskie erygował sądy: *Constituitq; Judices terræ in*
cunctis Civitatibus Juda munitis. Y fundowawszy ták
mocno Jurysdykcyą, przypomniał im chárákter, że
są sámego BOGA Námiestnicy: *Videte quid faciatis;*
non enim hominis exercetis Judicium, sed Domini. Toż sá-
mo przyznáie im ukoronowány Prorok, názywáiąc
Sędźiow Bogámi źiemskiemi: stánął mowi, BOG w
Psalm: 81. pośrzodku Bogow, y sądźi Bogow: to iest, iáko tło-
maczy *Teodoretus*, y *Abulensis*; tych, ktorych BOG
ná źiemi wyniosł ná Sędzkie krzesło, tym sámym
wywyższył nád ludźi; y co iest włásnego BOGU,
czyli ziednoczenie stron, y przećiwnych rzeczy, im
to wmoc oddał: *Vocantur Judices Dii, quia Dii ponun-*
tur ad dirimenda litigia, nam Judicium istud ad DEUM
pertinet: iákoż w osobie swoiey sam wyznał Moy-
żesz, że ktore tylko feruią dekretá Sędźiowie Ziem-
Exodi 18. scy, nie są ludzkie, lecz Boskie: *Venit ad me populus,*
quærens sententiã DEI. Sam BOG, y Człowiek Chry-
stus, Krol Krolow, y Pan pánuiących, choć mu od-
dána byłá moc zupełna na Niebie, y ná źiemi, prze-
ćięż przed niesprawiedliwym náwet sądem, przy-
znał powagę Sędźiow, z Niebá im pozwoloną: *Non*
Joannis 19. *haberes in me potestatem, nisi tibi datum esset desuper:* A pe-
łen chwały, y Wszechmocnośći swoiey Maiestátu,
w przedwiecznych ułożył dekretách; że ná ostá-
tnim Trybunale, naymocnieyszy Sędźiego chárákter

pia-

piáſtowáć, y prezentowáć będźie, przyzwáwſzy ná ſtolice ſądowe, náAſſeſſorskie krzesłá, ludźi wybránych. Już tedy zPiſmá Boskiego, ktoremu naygorſza przewrotność ludzka krzywdy uczynić niemoże, máią pierwſzy powagi ſwoiey autentyk, Jaśnie Wielmożni Sędźiowie Ziemſcy; teraz dálſzey upraſzam attencyi, rzecz ſię utwierdźi y rácyą. Między innemi cnotámi moralnemi, ſpráwiedliwość prym Cantic: 4. trzyma; kiedy iey przyznáie Sálomon koronę, y to nie iednę. Filo záś dyſtyngwuiąc nád inne; męſtwo w ſzyſzaku, czyſtość w wieńcu, mądrość w birećie, á ſpráwiedliwość w mitrze prezentuie. Gdyby brákowáło ſpráwiedliwośći wSędźiách, widźielibyśmy lutnią bez duſzy, potrawę bez ſoli, dźień bez słońcá, okręt bez żeglarzá, láto bez ćiepłá: niemiałybyKro leſtwá ſwey władzy, niewidźiałybyMiáſtá przyzwoitego porządku, nie pełniliby poddáni włáſnych powinnośći, niebyłoby zápłáty dla dobrych, á dla złych karánia. Y gdźieżbyśmy mieć mogli beſpiecześtwo żyćia, kiedyby ſię utrzymał nienáruſzony honor, gdźieby ſię pokazáła niewinność, y prawda, ktoby ſię ſpodźiewał w właſnym źimowáć domu, z z ſwoiey pożytek zbieráć roli, w ſwey fortunie dźiedźiczyć, lub wypracowánego z potem czołá, ſpokoynie záżyć káwałká chlebá, gdyby ſámá panowáć miałá nieſpráwiedliwość ná źiemi. Cnotę kocháć, niecnoty záś, y exceſſá mieć w nienáwiśći, y martwić; iuryſdykcyi bydź poddanym, z boiaźnią właſney woli, oddáć honor, poſzánowánie, y trybut komu należy, áni co cudzego przywłaſzczáć ſobie; ſą iſtotne świętey ſpráwiedliwośći skutki: dla czego ma tę o ſobie u poczćiwych opinią, że ieſt tarczą żyćia, cnot świątnicą, wſzelkiey ſzczęśliwośći drogą,

świátłem,powodem,wodzem, y konwoiem, á wszelkiego grubiáństwá zbrzydzeniem. Z iey łáski, niema krzywdy niewinny, á zbrodźień protekcyi, y chwały: z iey promocyi wielcy rządzą, mądrzy sądzą, Mágistraty kompletuią sposobni, zâsłużeni kõmederuią woyska, zápracowáni nádgrodę y odpoczynek máią: z iey istoty każdemu swoie práwo służy, y wszelka należytość, ma swoie rozeznánie. Záczym máłoby rozumiał, ktoby się nad tym, podźiwieniẽ zatrudniał; że spráwiedliwi Sędźiowie, záwsze godni Senatorskiego krzesłá; ponieważ *Justitia, & Ju-*
Psalm: 88. *dicium præparatio sedis Tuæ,* że ich Fámilia idźie wgorę, to dáwniey Prowerbialistá nápisał: *Justitia elevat*
Proverb: 14 *gentẽ,* że przy powadze swoiey, przez wszelką poczćiwość powinni bydź bespieczni, tenże assiduie:
Proverb: 16 *Justitia firmatur solium.* Jeżeli im się wszystko do myśli wiedźie, y to im deklárowáno z Niebá zá fatygi
Eccles: 3. y prace: *Et in operibus Justitiæ successus habebit,* żebyśmy też byli dla nich wszyscy z respektem, to im koniecznie należy, kiedy ich Ekklezyastyk wywyższa
Eccles: 20. nád ludźi: *Qui operatur Justitiã, ipse exaltabitur;* á práwo Koronne zá Káźimierzá Wielkiego, náleżyte ich poszánowanie opisało: ták dálece, że idąc zá Izáiaszá reflexyą, milczeniem tylko czćić Sędźiow Ziem-
Isaia 32. skich náleży: *Et cultus Justitiæ silentium.* Po ták iáwney powagi Ziemskich Sądow remonstrácyi, ieszcze mi do mowienia pole dáie wieczna niespráwiedliwośći wzgardá. A naprzod niespráwiedliwych Sędźiow, zbior, y fortuná upływa iák wodá: *Substã-*
Eccles: 40. *tia injustorum sicut fluvius siccabuntur.* Naymocnieysze Krolestwá, y Monarchie, pod cudze panowánie, zá niespráwiedliwość BOG oddaie; y nieraz berłá, y korony, poprzerábiać kázał wkaydány: *Regnũ à gen-*

te

te in gentem transfertur, propter injustitias. Artykuł wiá- Eccles: 10.
ry, że wszelka moc ná źiemi, od sámego pochodźi
BOGA: *Non est potestas, nisi à DEO.* Nieomylna wraz Rom: 13.
prawdá, że tych, co prezyduią w izbách sądowych,
okrutny sąd czeka; á źle záżywaiących mocy y wła-
dzy, mocne tortury martwić będą: *Durissimum Judici-
um his, qui præsunt, & potentes potenter tormenta patien-* Sapient: 6.
tur. Izáiasz Imieniem Boskim, faworyzuiącym nie-
spráwiedliwey stronie Sędźiom, z oczywistą niewin
nych krzywdą, przeklęte intymuie biádá: *Væ, qui ju-
stificatis impium pro muneribus, & justitiam justi aufertis* Isaiæ 5.
ab eo. A Jeremiaszá strách czytáć, co o zemśćie przy
szłey z niespráwiedliwych Sędźiow w swym napi-
sał proroctwie. O Boże! spráwiedliwy Boże! ieżeli
spráwiedliwośći ludzkie krytykowáć będźiesz, nie-
spráwiedliwe dekretá, iakże ćiężkim pochańbieniem
zawstydźisz? iak surowo sprawiedliwy Sędźio, krzy-
wdy ubogiego upominać się będźiesz, ktory pod u-
tratą zbawienia, oddać, y przysądźić co komu nale-
ży kazałeś, y przez Ezechielá przyrzekłeś: *Secundum
judicium eorum judicabo eos, & scient, quia ego Dominus.* Ezech: 7.
A wspráwie Zuzanny, zkonfundowałeś sąd źiemski Daniel: 13.
przez iedno dźiecko. Zniszczenie ná substancyi bli-
źniego przez dylacye, wźięćie honoru bez restytu-
cyi, zaboystwá bez względu ná práwo nátury, post-
pozycya godnieyszych, nieuszánowánie stárszych,
desperackie przedśięwźięćia, wyćiśnienie łez z oczu
ubogich, y sierot, zátrzymánie płacy nádgrody, y
należytośći, wołanie do BOGA o spráwiedliwą zem-
stę, te są niespráwiedliwośći pożytki, wieczney nie-
omylnie godne wzgardy. Y rozumiałby kto, że się
to między pierwszym ludu wyborem, praktykowáć
niemoże, przećięż wyznał Sálomon, y do tych czas

nárzekáią Pacyenći: *Vidi ſub Sole in loco Judicii impie-*
Eccleſ: 3. *tatem, & in loco Juſtitiæ iniquitatē;* dla czego ſprawie-
dliwość záwſze przypomina BOG Ziemſtwu: *Dili-*
Sapient: 1. *gite Juſtitiam, qui judicatis terrā.* Ztrudna ſię bowiem
tych wiekow Job znaydźie, ktoryby miał przed o-
czyma prawdę; y ták ſię ſpráwiedliwośćią okrył że-
by nie iedney śierocie łzy otarł. Już dáwno táki A-
reopag, czyli Trybunał kwitnął w Atenách, w kto-
rym malowáno Sędźiow, bez rąk do korrupcyi, bez
uſzow do obietnic, bez oczow do reſpektu. Was ie-
dnák Jaśnie Wielmożni Sędźiowie, w naymnieyſzym
z tych punkćie, áni ſię godźi, áni kto może notowáć;
ktorych káżda ſentencya będźie ná wadze, áni ſię ku
iedney ſtronie da nákłonić: Do celu ſpráwiedliwośći
zmierzaćie, więc áni gorą, áni dołem bráć ſię niego-
dźi. Lichtarz chwały Wáſzey, czy podobna, żeby
ſię dał przelać ná ſtátek nieprawośći? wſpaniałych
ſentymentow cedry, wiátr połnocny zwalić niema
śiły; áni też zdrowego rozſądku waſzego kroki, mo-
gą bydź kiedy z záwrotem głowy, lub pomieſzániē
Eccleſ: 4. ſumnienia. Trudnoż to y mądremu Sálomonowi,
ſznur przerwáć potroyny, dopieroż poprzysiężone
nádwątlić w Was trzech męſtwo. Ktorażby táka dla
Was byłá odpowiedź, żeby uſtraſzyłá; ktora korru-
pcya, żeby skłoniłá, ktora wymowa, żeby nágięłá;
ktora fatyga, żeby złámałá; ktora przyiaźń, żeby
złudźiłá? O Tobie nayprzod rozumieć to winienē,
Jaśnie Wielmożny Sędźio, od tylu lat moy ołobliwy
Dobrodźieiu, y Zakonu moiego Przyiaćielu; kom-
plementuię Cię ſtylem Ekklezyaſtyká, *dilecte votorū*
meorū, záſzczyćie herbownego Abdanku; przy Two-
im obowiązku, ſądź, żyi, używay świętey, według
ſumnienia wolnośći, záwſze ſzczęśliwy. Brákowáło
nie-